

LX LIBRORVM
B A Σ I Λ I K Ω N,

ID EST,

V N I V E R S I I V R I S
R O M A N I, A V C T O R I T A T E
principum Rom. Græcam in linguam traduēti,
E C L O G A sive S Y N O P S I S, hactenus
desiderata, nunc edita,

per

JOAN. LEVNCLAIVM.

EX JOAN. SAMB VCI V. C.
Biblioteca.

I T B M

NOVELLARVM ANTEHAC
NON PVBLICATARVM LIBER.

Adiuncte sunt & ADNOTATIONES interpretis, quibus
multæ leges multaque locutiaris civilis restituantur
& emendantur.

Cum privilegio Cesarea Majestatis ad annos X.

B A S I L E A E,
P E R E V S E B I V M E P I S C O P I V M
& Nicolai Fr. heredes.
N D LXXV. 68.

IO. LEVNCLAI
IN E C L O G A M L X
LIBRORVM B A S I L I K Ω N,
AB SE LATI N V M IN SER-
monem conuersam, ad

F R A N C I S C U M D E S T I T E N N O B I L E M
*amplissimumq; virum, & iuris civilis cognitione
præstantem,*

P R O O B M I V .

X quos sic uisum Deo fuit, ut Fl. Constantinus imp. suo quodam consilio, à plerisq; laudato, repræhenso ab alijs, fatali quidem certe, Romæ ueteri uelut æmulā excitaret, instaurato & aucto Byzantio, quam Constantinopolim ab suo nomine dixit: ea cōsequuta sunt tempora, quibus extincto per continuas ferociissimarum nationum incursiones, ad solem occidentem Romanorum imperio, ipsaq; urbe diruta, paullatim neglectis priscæ parietinis, nouam sibi Romanam illam Romani principes excolendam putarunt. Videbāt enim longius eam remotam ab earum gentium perpetua quasi exundatione, quæ semel atque iterum inescatæ diuitijs ornatarum ex orbis uniuersi spolijs regionum; nullum Gallias, Hispanias, Italiam, uexādi & obruendi finem faciebant. Quum autem Romanos se dici principes uellent, quibus adhuc maxima prouinciarum imperij Romanī pars, in Asia præsertim & Europa, pareret; hoc in primis efficiundum sibi perspiciebant, ut apud Romani nominis gentes, ex æquissimis populi Romani legibus ius diceretur. Inde sequutum, ut non modo publicas præstantissimorum virorum opera, duabus in urbibus, Constantinopoli & Beryto, iuris ciuilis scholas aperirent; uerum etiam scriptos de uniuerso iure Romano libros Græcam in linguam, quæ nationibus illis familiarior esset, auctoritate sua, studio laboreq; tam iuris, quā utriusque linguae peritissimorum hominum, transferri curarent. Eas interpretationes propterea fieri luculentiores oportebat, quod multa in iure Romano Græcis tum moribus, tum disciplinis ignota, obiter quasi declaranda ueniebant. ac fuit sane tam feruens eruditissimæ sapientissimæq; nationis in explicādo omni

Ι ΚΥ ΧΡΩ ΣΡΙ
ΤΩΝ ΒΑ· ΒΑΣΙΛΙ-
ΣΙΛΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

ΤΕΡΠΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΛΓ.
γιατι το ρητορικής, η μελέτη και την ακαδημαϊκή
πάθηση διαμεσίσει προσβεβιτόν.

ΤΙΤΛ Α. ΚΕΦ. Α.

ΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ἐστι, ὁ πεπλωτός
μιαν εἰς τὸν Ιερόπολην, τὸ σῆμα εἰχώσας, τὸ
πυγοφόρον τῷ πατρὶ τῷ τε εὐαγγελιστῷ παύλῳ πεπλωτόν,
οὐδὲν πλέον τῷ εἰρημένῳ δοξάζων.
περιπτώσεος εἰσι.

Κεφ. Α.

Μησῆρις τὰ κληρονομικά μυταχθές, η συρτθόμετος, ἡ ἄλλοιος οἰοσδήποτε, πληθωριανούσιν, στρα-
μοστά φεύγεις πάντας θελεγένθει. Μέρη τοῦ θρόνου τῶν προκειμένων τοῖς χαλκηδονίαις οιώσιμην, τῶν διεργατῶν τοῖς πληθεστερούσιν τοῖς πάσι τοῖς προπτερικούσιν πά-
σι, Μήσιμος γεννώσκεις τὸ πνεύμα προ. Ὅτε τοῦ ἀριθμοῦ κληρονομίας ἡ τοῦ τοῦ πατρὸς, οὐ πλάγιον τὸ κληρονομίας σύπτερην ἡ σύγχρονος οἰκογένεια, κατὰ τῶν εἰκασιῶν τούτων πρω-
ρέσθωσαν.

ΠΕΡΙ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ.

Αιάργανθι βιβλίον α. πεφάλαιον β. τῷ γ. καὶ
περπατούσιν μετά μέχρι της Λη. τὸ ὄν Φησίτον τῶν πεπλωτών τοῦ
π. ὅτι η ἄρχοντες περιθετούσιν μη ὃ μη. Ενταξεῖται οὐδὲ
βιβλίον ε. πετλονγ. πεφάλαιον α. περι ιαδαιον
καὶ σημαροποταρημένην, περιγράφεις βιβλίον
ε. πέτλουν ὅ. πεφάλαιον οὐδὲ οὐ Φησίτον.

μηδενὶ εἶται αἴρετινα φύκειν πεφάλαιον, η
μηδενὶ εἴδειν πίεται οὐτος, η των εἴ-
δηδιον μετεπλαμβανόντας μυτηριών, ή των ει-
κώνας αἱρετινούς πεπλωτούς πεπλωτούς, μηδὲ
ειπεστο, η καὶ οἰοσδήποτε τρίπολος κατέστωπι, μητο
τοῦ αὐτῶν αἱρετινούς πεπλωτούς, καλυπτώσασι τὴν κα-
θελικὴν προστέχουσαν σπλαντούσι. εἰδὲ τῆς τέρτην πεπ-
λωτού, η πεπλωτού αἱρετινούς πεπλωτού, καὶ μη τὸ γι-
νόμενον μηδέτερον, ἔπειρα καὶ σέματα λιτρῶν κακο-
σιαί πραγτήρων καταποιασθῆνται. Μητέποτε οὐδὲ
αὐτῶν η βιβλίοντος, η ποιεῖσθαις ποιεῖσθαις ἀλλά
μηδεμιαν πατέται ξεχωριτέονται ποιεῖσθαις οὐτοις Φη-
σίτοις: μη συγχωρεῖταις αὐτοῖς η έλαττον, η
παρεγκαράντη τῶν ποιεύσαν πραγτήρων, οἷς γάρ η
ιδιαίωσιν, η παρεγκαράντων τῶν αἱρετινού-
ών τοῦ τρειστού σπλαντού, αὐτοῖς ποτέτων
πραγτήρων, η εἰκόσις ποτάμιογένειαί εἰσιν ησελή-
γίαι.

LIBER L

DE FIDE CHRISTIA-
norum orthodoxa, & ut neinō de capi-
tate contendere audet.

TIT. I. CAP. I.

CHRISTIANVS est, qui unam in L. C. de fide
esse deitatem, in pari maiestate, pa-
tronis, & filii, & spiritus sancti, cre-
dit. Nam qui diuersum ab his iam
dictis sentis, hereticus est.

Cap. IV.

Nemo uel clericus, uel monachus, uel milita-
rit, uel aliis ciuitatis libet condicioneis, turbis coa-
duantibus publice de fide disputet. Nam Chalce-
donensi synodo iniuriam facere videtur, que
omnia satis diuidicauit ac definit, & nostra
cunctis hereticis cognoscenda exhibet. Quia
propter is, qui hec commiserit, si clericem erit, a
consortio clericorum removetur: si miles, exau-
ctor: ceteri, pro sua quilibet condicione, pni-
nuntur.

DE HAERETICIS.

Legendum huius tituli caput I, III, XII, usq. ad XXXIX, in quo de calicoliis
tractat. Item caput XLIX, LII, & LIII. Consulendus & lib. V, tit. III, cap.
XI. de Indeis, Samaritis, & Grecis siue pagani.
Item lib. LX, tit. LIV, cap. XI, cuius
breve verba sunt:

Nulle haeretico liceat homines liberos, uel
servos suos, qui orthodoxa fidet sunt, & ortho-
doxorum mysteriorum participes, ad se etiam
suam rebaptissare: neque quos emerint, aut quo-
quis alio modo adquisiverint, si necdum ipsorum
secula fuerint, ad ecclesiam catholicam adcurre-
re prohibeant. Quod si quis fecerit, uel quam
ingenius sit, perperclus fuerit, & factum non
detulerit: exilio, & x. auti librarum multa
damnabitur. Deinde neutri eorum uel restan-
di, uel donationis facienda ius esto: sed cuinis
magistratu potestatem haec fernandi damus,
non permittentes eis, ut huiusmodi penam uel
minuant, uel remittant. Quippe si definitam
haec constitutione penam uel minuerint, uel co-
donauerint: ipsimet cam luent, quam alij ir-
rogave nobuerint.

NOVELLAE
CONSTITUTIONES
IMPERATORVM X. CVM
ALIORVM QVORVM DAM
sententijs:

De libris manu exaratis nunc primum erutæ, repur-
gatæ a mendis, ac Latinam in linguam
transcriptæ, per

IO. LEVNCLAIVM.

*Imperatorum nomina, cum novellarum argumentis
sæc. titulis, proæmio subiecta lector
immeniet.*

M> D> LXXXV

F N D E B I X.

uxor non raptoribus a filium nullum	
a laicis vel reliquo	28
universitatis annis qui sunt	10
cum Universitate uicorum ne cunctio-	
nes contrahant, potentibus inter-	
dicium	37. 38. inde.
in Vulgi plerisque propagari affe-	
ciones superiorum	20
uxor ob quas causas a marito separe-	
	47. 48

tar	37
uxor quamlibet in potestate sua reti-	
neat tam docem quam universum	
patrimonium, post mariti obitum	
34	
	X
X Esones constitueri uolentes, quo-	
rum ratione babere debent	
	47. 48

T	
Y	Uxor. Exequatur locis aliis
	utrum, quid hoc est latruncu-
	sali
	109
	Exequatur quid
	112
	Exequatur quid
	106
Z	
Z	Osimi, comitis & associati fisci,
	locis
	89

INDICIS IN NOVELLAS CONSTITUTIONES
& Annotationes interpretis,

F I N E S.

B A S I L E A E,

EX OFFICINA EPISCOPIANA, ANNO
Salutis humanae M. D. L X X V.
Mense Martio.

